

Pantserfrib, men jeg skal blot bemærke, da den ærede Ordsfører forundrede sig over, at det ikke var lystedes for det peruvienske Pantserfrib at løbe den engelske Fregat ned med sin Vædder, at der var en ret god Grund derfor, idet nemlig den engelske Fregat kunde løbe indtil 16 Miles Fart og derimod Peruvianeren kun 11; i saa Tilfælde var det aabenbart ikke saa overordenlig let for den at komme til at løbe Fregatten ned. Det var i hvert Fald tydeligt, at, havde det lille Skib, Huascar, ikke været pantsret, havde den engelske Admiral let kunnet opfylde sin Trusel, nemlig at skyde Skibet i Søst, hvis dets Chef ikke overgav sig; men det svage Pantser gjorde, at den engelske Admiral ikke blev i Stand til at udføre sin Trusel. — Der er et enkelt af Ændringsforslagene, som jeg først vil omtale. Det er det, hvor Flertallet nægter 120,000 Kr. til Udslydningsapparater for Whiteheadske Torpedoer ombord paa Helgoland. Den ærede Ordsfører siger, at det er paa Grund af den Usikkerhed, som menes at fremkomme derved, at Udslydningsapparaterne ere paa Siderne af Stævnen. Det er rigtigt, at de paatænkes saaledes placerede; men jeg tror efter adskillige af de Ytringer, der ere brugte af den ærede Ordsfører, at han dog ikke ret veed, hvordan det forholder sig med denne Placering, idet han mener, at den Modstand som skulde komme mod Udslydningen, skulde være af en helt anden Art end den, der vil fremkomme paa „Esbærn Snare“, naar Torpedoen udslydes, medens Skibet er i Dreining. Sagen forholder sig nemlig saaledes, at Udslydningsrørene paa „Helgoland“ ligge lige tæt op ved Siden af Stævnen, og at der, naar Torpedoen skal bruges, bringes Forlængelsesrør ud, som naae ud i Flugt med Stævnens Forkant, hvorved altsaa det langs med Bougen af Skibet løbende Vand ingen Indflydelse faar paa Skydningen. Der er altsaa blot Spørgsmaal, om den Bølge, som reiser sig foran for Stævnen — og med Hensyn til den tør jeg sætte min Paastand mod den ærede Ordsførers — at den mulige Skævhed i Modstandens Retning, der derved kan fremstaa, er væsentlig af samme Art som den, der kan fremkomme, naar „Esbærn Snare“ udslyder en Torpedo, medens den er i Dreining. Jeg tør dernæst med temmelig Sikkerhed paastaa, at den ærede Ordsfører har misforstaaet det meget omtalte Referat i Times af visse Torpedoforsøg. Jeg læser stadig Times paa første Haand og er en meget ivrig Times-Læser, lige saa ivrig som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville), og jeg veed deraf, at de af den ærede Ordsfører omtalte Torpedoforsøg fandt Sted paa Pantserfregatten „Demeraire“, som slet ikke havde noget Undervandsudslydningsapparat. Der var Apparater til at udslyde for efter over Vandet, og der var ligeledes Apparater til at udslyde til Siden. Med Udslydningen til Siden gik det meget godt, men med Udslydningen for efter gik det derimod

slet, idet Torpedoerne endog saa krydsede Stævnen og gik over paa den anden Side. Men det var, som sagt, Overvandsudslydning. Den ærede Ordsfører, som veed saa mange Ting paa Torpedovæsenets Omraade, veed vist ogsaa, at den engelske Regjering i den seneste Tid har ladet indrette Undervandsapparater til at udslyde Torpedoer for efter paa Siden af Stævnen i det meget omtalte nye Pantserfrib „Inflexible“, hvilket ogsaa bekræfter, at det er tilfredsstillende Apparater, som det er paatænkt at anbringe i „Helgoland“. Der til kommer nu desuden ogsaa, at, naar der ikke skal foretages meget betydelige Forandringer med Skibet, ere disse trolig de eneste Udslydnings-Apparater, der kunne anbringes paa „Helgoland“. Det har for Resten meget glædet mig, at jeg har faaet en saa flittig Læser som den ærede Ordsfører; jeg havde ikke ventet, at mine tidligere Foredrag skulde nogeninde blive Gjenstand for en saadan Opmærksomhed. Den ærede Ordsfører maa vist indrømme, at det kan være noget vanffeligt saaledes at skulle gjøre Regnskab for ethvert Ord, man har sagt i Løbet af en Række Aar, men jeg tror for Resten ikke, at jeg i de oplæste Brudstykker af tidligere Foredrag har sagt Noget, som jeg ikke kan staa ved endnu. Jeg har saaledes flere Gange udtalt, at man skulde have et større Antal Kanonbaade; maaske der saa en Gang er kommet Ordet „stort“ til (Ordsføreren (Holstein): 20!). 20 veed jeg ikke, om jeg har været med til, men jeg har ikke Noget imod, om jeg skulde have sagt det. Det, der maa gjøres gjældende, er, at der den Gang var Tale om Kanonbaade, der skulde føre en Kanon af kun 18 Tons Vægt, medens der nu nærmest er Tale om Kanonbaade, der skal føre Kanoner af den dobbelte Vægt og mere end den dobbelte Beløstning. Ligeom man en Gang for at have meget kraftige Skibe mente, at man maatte have 120 Kanoner paa dem og nu lader sig nøie med 4 paa et endnu større Skib, saaledes er det ogsaa tydeligt, at, naar Kanonerne Størrelse og Kostiherhed vojer, maa man ogsaa ved Kanonbaadsforvaret lade sig nøie med færre af dem. Min Mening er derfor stadig den, at vi skulde have saa mange Kanonbaade, som Omstændighederne tillade os at anstafte, men deres Antal bliver mindre end tidligere paatænkt. En Del af disse Baade bør vistnok være upantsrede, men en Del bør være pantsrede, blandt Andet ogsaa for at give den fornødne Støtte til de øvrige. En Deling af upantsrede Kanonbaade, armerede med svært pantserbrydende Skjys og derfor nærmest indrettet til Kamp imod Pantserfrib, vil saaledes under mange Omstændigheder være udfat for at blive angreben af en ganske anden Art Fjender, nemlig af Smaaskibe og Dampchalupper, armerede — ikke med saa svære og langsomt skydende Kanoner — men med mange lette og hurtig skydende Kanoner, og mod saadanne Fjender ville de upantsrede